

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 29.9.2010
COM(2010) 526 τελικό

2010/0280 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση κατέδειξε και επέτεινε την ανάγκη μεγαλύτερου συντονισμού και ενισχυμένης εποπτείας των οικονομικών πολιτικών στην οικονομική και νομισματική ένωση (ONE). Τα υφιστάμενα εργαλεία και οι μέθοδοι συντονισμού και εποπτείας επέτρεψαν στην ΕΕ να αντεπεξέλθει σε μια κρίση την οποία κανένα κράτος μέλος δεν θα μπορούσε να είχε αντιμετωπίσει από μόνο του. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη αντέδρασαν γρήγορα και συνεχίζουν να συνεργάζονται προκειμένου να ανακάμψουν από μια πρωτοφανή για τη γενιά μας κρίση.

Ωστόσο, οι πρόσφατες εμπειρίες αποκάλυψαν επίσης ότι εξακολουθούν να υφίστανται κενά και αδυναμίες στο ισχύον σύστημα συντονισμού και στις υφιστάμενες διαδικασίες εποπτείας. Υπάρχει γενική συμφωνία στο γεγονός ότι το πλαίσιο για την ONE θα πρέπει να ενισχυθεί επείγοντως, ώστε να παγιωθεί η μακροοικονομική σταθερότητα και η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών, που αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για μια διατηρήσιμη αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης.

Η κρίση ανέτρεψε ριζικά τις ευνοϊκές οικονομικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες που επικρατούσαν μέχρι το 2007 και κατέστησε για μία ακόμη φορά εμφανές ότι τα έκτακτα έσοδα που συσσωρεύθηκαν κατά τη διάρκεια των ευνοϊκών περιόδων δεν είχαν επαρκώς χρησιμοποιηθεί προκειμένου να δημιουργηθούν τα απαραίτητα περιθώρια για την απορρόφηση των κραδασμών σε δυσμενείς συγκυρίες. Στα περισσότερα κράτη μέλη θα χρειαστούν σοβαρές προσπάθειες εξυγίανσης προκειμένου να επανέλθει το δημόσιο χρέος σε πρωτοική τροχιά. Ο επείγων χαρακτήρας της εξυγίανσης αυτής καθίσταται εντονότερος καθώς οι ευρωπαϊκές κοινωνίες και οικονομίες αντιμετωπίζουν τα αποτελέσματα της δημογραφικής γήρανσης, τα οποία θα εντείνουν περαιτέρω την πίεση στην προσφορά εργατικού δυναμικού και στα δημόσια οικονομικά. Η μείωση των επιπέδων του χρέους αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα στις περισσότερες χώρες, λαμβανομένων υπόψη των αρνητικών επιπτώσεων που ασκούνται, μέσω της αύξησης των φόρων και των ασφαλιστρών κινδύνου, στα οικονομικά κίνητρα και στην ανάπτυξη.

Το βασικό εργαλείο για τον συντονισμό και την εποπτεία της δημοσιονομικής πολιτικής είναι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ), το οποίο θέτει σε εφαρμογή τις διατάξεις της Συνθήκης για τη δημοσιονομική πειθαρχία. Η ενίσχυση του Συμφώνου έχει μεγάλη σημασία, τόσο για την αύξηση της αξιοπιστίας της συμφωνηθείσας στρατηγικής για την συντονισμένη έξοδο από τη δημοσιονομική κρίση όσο και για την αποφυγή επανάληψης σφαλμάτων του παρελθόντος. Η δέσμη προτάσεων που υποβάλλεται τώρα αποσκοπεί στην ενίσχυση του Συμφώνου με: i) τη βελτίωση των διατάξεών του με βάση την αποκτηθείσα πείρα, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της κρίσης· ii) την παροχή αποτελεσματικότερων εκτελεστικών μέσων· και iii) τη συμπλήρωση των διατάξεών του με εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια. Η εν λόγω δέσμη μέτρων αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης μεταρρύθμισης της οικονομικής διακυβέρνησης, υπό το πρίσμα της στρατηγικής για την Ευρώπη του 2020, που περιλαμβάνει προτάσεις για την αντιμετώπιση των μακροοικονομικών ανισορροπιών μέσω ενισχυμένης εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών προειδοποίησης και επιβολής κυρώσεων. Οι διάφορες πτυχές του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, πρόκειται να ενσωματωθούν σε έναν νέο κύκλο εποπτείας, το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο, που θα συμπεριλάβει τις ισχύουσες διαδικασίες βάσει του ΣΣΑ και των γενικών προσανατολισμών οικονομικής

πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της ταυτόχρονης υποβολής προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης και εθνικών προγραμμάτων μεταρρύθμισης.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Οι γενικές γραμμές των προτάσεων που ακολουθούν εξαγγέλθηκαν από την Επιτροπή σε δύο ανακοινώσεις: Ενίσχυση του συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, της 12ης Μαΐου 2010, και Ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών για τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση – Εργαλεία για ισχυρότερη οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ, της 30ής Ιουνίου 2010. Επιλέγοντας την επίσημη ανακοίνωση, η Επιτροπή θέλησε να τονίσει τη δέσμευσή της για την ενίσχυση του διαλόγου με τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, εκπονώντας παράλληλα συγκεκριμένες προτάσεις για τη λήψη μέτρων.

Τον Ιούνιο του 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε την επείγουσα ανάγκη ενδυνάμωσης του συντονισμού των οικονομικών μας πολιτικών. Η συμφωνία περιλάμβανε τους αρχικούς προσανατολισμούς όσον αφορά το ΣΣΑ και τη δημοσιονομική εποπτεία. Ειδικότερα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε: i) στην ενδυνάμωση τόσο του προληπτικού όσο και του διορθωτικού σκέλους του ΣΣΑ, περιλαμβανομένων κυρώσεων και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ιδιαίτερης κατάστασης των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ· ii) να δοθεί, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής εποπτείας, πρωτεύων ρόλος στα επίπεδα και στην εξέλιξη του χρέους και της γενικότερης διατηρησιμότητάς τους· iii) να διασφαλίσει ότι όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν εθνικούς δημοσιονομικούς κανόνες και μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά πλαίσια τα οποία συνάδουν με το ΣΣΑ· iv) να διασφαλιστεί η ποιότητα των στατιστικών δεδομένων.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Ειδική Ομάδα για την οικονομική διακυβέρνηση, της οποίας προεδρεύει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και η οποία συστάθηκε τον Μάρτιο του 2010, και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μεριμνήσουν ώστε να αναπτυχθούν περαιτέρω ταχέως και να καταστούν λειτουργικοί οι εν λόγω προσανατολισμοί. Μεταξύ της Επιτροπής και της Ειδικής Ομάδας αναπτύχθηκε εποικοδομητική σχέση. Η Επιτροπή συνέβαλε στο έργο της Ειδικής Ομάδας μέσω των προαναφερθεισών ανακοινώσεων και με εισηγήσεις ad hoc.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η νομική βάση για το ΣΣΑ περιέχεται στα άρθρα 121 και 126 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ΣΣΑ αποτελείται από: τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών (αναφερόμενος ως το προληπτικό σκέλος)· τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (αναφερόμενος ως το διορθωτικό σκέλος)· και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, για το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Οι κανονισμοί αυτοί τροποποιήθηκαν, το 2005, με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1055/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1056/2005 και συμπληρώθηκαν με την έκθεση του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2005, με τίτλο «Βελτίωση της εφαρμογής του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης». Με τις παρούσες προτάσεις επιδιώκονται περαιτέρω τροποποιήσεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1466/97 και (ΕΚ) αριθ. 1467/97. Στον νέο κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αποτελεσματική επιβολή της

δημοσιονομικής πειθαρχίας στη ζώνη του ευρώ, με βάση το άρθρο 136 της Συνθήκης, σε συνδυασμό με το άρθρο 121 παράγραφος 6, προτείνονται πρόσθετα εκτελεστικά μέτρα. Οι απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών αποτελούν αντικείμενο μιας νέας οδηγίας του Συμβουλίου, με βάση το άρθρο 126 παράγραφος 14: η οδηγία αποσκοπεί, ιδίως, στη διευκρίνιση των υποχρεώσεων των εθνικών αρχών να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στις Συνθήκες.

Σκοπός του προληπτικού σκέλους του ΣΣΑ είναι να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη ακολουθούν συνετές δημοσιονομικές πολιτικές, ώστε να μην χρειάζεται να θεσπιστούν αυστηρότερες μορφές συντονισμού προκειμένου να αποφευχθεί η διακινδύνευση της διατηρησιμότητας των δημοσίων οικονομικών, με δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις στο σύνολο της ΟΝΕ. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη καλούνται να υποβάλλουν προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης, περιγράφοντας τις σχεδιαζόμενες ενέργειες για την επίτευξη των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων (ΜΔΣ), οι οποίοι ορίζονται ως ποσοστό του ΑΕΠ σε διαρθρωτικούς όρους (δηλ. προσαρμογή για το αποτέλεσμα του κύκλου και εξαιρουμένων των έκτακτων και λοιπών προσωρινών μέτρων) και διαφοροποιούνται ανάλογα με τη χώρα σε ένα σχεδόν ισοσκελισμένο ισοζύγιο που να αντικατοπτρίζει το επίπεδο του δημόσιου χρέους και των υποχρεώσεων που γεννώνται από τη δημογραφική γήρανση. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν επιτύχει τον ΜΔΣ τους αναμένεται να συγκλίνουν προς τον στόχο αυτόν με ετήσιο ρυθμό της τάξης του 0,5% του ΑΕΠ σε διαρθρωτικούς όρους.

Ωστόσο, η πρόοδος προς την κατεύθυνση της επίτευξης των ΜΔΣ υπήρξε γενικά ανεπαρκής, αφήνοντας τα δημόσια οικονομικά εκτεθειμένα στην αρνητική οικονομική συγκυρία. Επιπλέον, το διαρθρωτικό ισοζύγιο αποδείχθηκε στην πράξη ανεπαρκές μέτρο της υποκείμενης δημοσιονομικής θέσης μιας χώρας, λόγω της δυσκολίας να αξιολογηθεί η κυκλική θέση της οικονομίας σε πραγματικό χρόνο και της αδυναμίας να ληφθούν επαρκώς υπόψη τα έκτακτα έσοδα και η υστέρηση των εσόδων που δεν συνδέονται άμεσα με τον οικονομικό κύκλο (ιδιαίτερα, οι εξελίξεις στην αγορά κατοικιών και στις χρηματοπιστωτικές αγορές). Αποτέλεσμα των προαναφερθέντων είναι ότι, σε ορισμένες χώρες, ακόμη και οι φαινομενικά υγιείς δημοσιονομικές θέσεις πριν από την κρίση έκρυσαν ισχυρή εξάρτηση από τα έκτακτα έσοδα για τη χρηματοδότηση των δαπανών· η αντιστροφή αυτής της τάσης συνέβαλε στην εκτόξευση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Για την αντιμετώπιση των αδυναμιών αυτών, η προτεινόμενη αναμόρφωση του προληπτικού σκέλους, με παράλληλη διατήρηση των σημερινών ΜΔΣ και της υποχρέωσης ετήσιας σύγκλισης της τάξης του 0,5% του ΑΕΠ, καθιστά τα στοιχεία αυτά λειτουργικά στο πλαίσιο μιας νέας αρχής που επιτάσσει συνετή χάραξη της δημοσιονομικής πολιτικής. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η αύξηση των ετήσιων δαπανών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει – και εάν ο ΜΔΣ δεν έχει επιτευχθεί, θα πρέπει να είναι σαφώς κατώτερη – έναν συνετό μεσοπρόθεσμο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν ο ΜΔΣ έχει υπερκαλυφθεί σε μεγάλο βαθμό ή η υπέρβαση της αύξησης των δαπανών σε σχέση με τον συνετό αυτό μεσοπρόθεσμο ρυθμό αντισταθμίζεται από μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Ο βασικός στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι τα έκτακτα έσοδα δεν δαπανώνται, αλλά αντίθετα διοχετεύονται στη μείωση του χρέους. Η νέα αρχή θα αποτελέσει πλαίσιο αναφοράς, σε σχέση με το οποίο θα εξετάζονται τα δημοσιονομικά σχέδια των χωρών στο πρόγραμμα σταθερότητας και σύγκλισης. Επιπλέον, η αδυναμία τήρησης του συμφωνηθέντος ρυθμού αύξησης των δαπανών, σε συνδυασμό με τα αναφερθέντα μέτρα για τα έσοδα, θα εκθέτει τα οικεία κράτη μέλη στο ενδεχόμενο προειδοποίησης από την Επιτροπή, σε περίπτωση δε εμμένουσας ή/και ιδιαίτερα σοβαρής παράλειψης, θα εκδίδεται σύσταση του Συμβουλίου για τη λήψη διορθωτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 121 της Συνθήκης. Η σύσταση αυτή, μολονότι

εκδίδεται στο πλαίσιο του διορθωτικού σκέλους, θα υποστηρίζεται, για πρώτη φορά και μόνο για τις χώρες της ζώνης του ευρώ, από μηχανισμό εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 136 της Συνθήκης, με τη μορφή τοκοφόρου κατάθεσης, που ανέρχεται στο 0,2% του ΑΕΠ. Καθιερώνεται διαδικασία μηχανισμού «αντίστροφης ψηφοφορίας» για την επιβολή της τοκοφόρου κατάθεσης: με την έκδοση σύστασης, η κατάθεση καθίσταται απαιτητή με πρόταση της Επιτροπής, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει περί του αντιθέτου με ειδική πλειοψηφία, εντός δέκα ημερών. Το Συμβούλιο θα έχει τη δυνατότητα να μειώσει το ποσό της κατάθεσης μόνο με ομοφωνία ή βασιζόμενο σε πρόταση της Επιτροπής και αιτιολογημένο αίτημα του οικείου κράτους μέλους. Η κατάθεση επιστρέφεται με τόκο, εφόσον το Συμβούλιο βεβαιωθεί για τον τερματισμό της κατάστασης που οδήγησε στην εν λόγω κατάθεση.

Το διορθωτικό σκέλος του ΣΣΑ αποσκοπεί στην αποφυγή σοβαρών σφαλμάτων στις δημοσιονομικές πολιτικές, τα οποία είναι δυνατόν να υπονομεύσουν τη διατηρησιμότητα των δημοσίων οικονομικών και να θέσουν δυνητικά σε κίνδυνο την ΟΝΕ. Αυτό μεταφράζεται σε υποχρέωση των κρατών μελών να αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα, τα οποία ορίζονται σε σχέση με ένα αριθμητικό όριο για το έλλειμμα (3% του ΑΕΠ) και το χρέος (60% του ΑΕΠ ή επαρκής πτωτική πορεία προς το όριο αυτό). Η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος (ΔΥΕ), που επιβάλλει την απαγόρευση υπερβολικών ελλειμμάτων, προβλέπει αλληλουχία μέτρων τα οποία, για τις χώρες της ζώνης του ευρώ, περιλαμβάνουν την πιθανή επιβολή οικονομικών κυρώσεων.

Η ΔΥΕ εφαρμόστηκε κατ' επανάληψη σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις, ακόμη και κάτω από τις έκτακτες περιστάσεις κατά την περίοδο της χρηματοπιστωτικής κρίσης, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν στην παγίωση των προσδοκιών για ελεγχόμενη έξοδο από την κρίση. Προέκυψαν, όμως, αρκετές αδυναμίες. Ενώ τα κριτήρια για το έλλειμμα και το χρέος είναι κατ' αρχήν ισότιμα, και τα επίμονα υψηλά επίπεδα του χρέους υπονομεύουν σοβαρότερα τη βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών σε σχέση με τα εκάστοτε υψηλά ελλείμματα, στην πράξη το όριο του «3% του ΑΕΠ» αποτέλεσε τον αποκλειστικό σχεδόν στόχο της ΔΥΕ, με το χρέος να παίζει μέχρι σήμερα οριακό μόνο ρόλο. Αυτό οφείλεται στον λιγότερο ευκρινή χαρακτήρα του ορίου του χρέους σε σύγκριση με εκείνο του ελλείμματος, συμπεριλαμβανομένης της ασάφειας της έννοιας της μείωσης με ικανοποιητικό ρυθμό και του μεγαλύτερου αντικτύπου του δείκτη του χρέους σε μεταβλητές εκτός του ελέγχου της κυβέρνησης, και ιδίως στον πληθωρισμό. Η ΔΥΕ στηρίζεται στην αρχή ενός ισχυρού μηχανισμού επιβολής, καθώς οι οικονομικές κυρώσεις μπορούν, και θα πρέπει, να επιβάλλονται σε περίπτωση συνεχιζόμενης παράλειψης διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος. Ωστόσο, οι κυρώσεις αυτές εφαρμόζονται, αναμφίβολα, υπερβολικά αργά ώστε να είναι αποτελεσματικές για την αποτροπή σοβαρών σφαλμάτων στη δημοσιονομική πολιτική, που μπορεί ωστόσο να οφείλεται στο γεγονός ότι η δημοσιονομική κατάσταση της οικείας χώρας μπορεί να έχει επιδεινωθεί σε τέτοιο βαθμό που να καθιστά την απειλή επιβολής προστίμου λιγότερο αξιόπιστη την ίδια τη στιγμή που θα έπρεπε να εφαρμοστεί στην πράξη. Τέλος, η πρόσφατη κρίση κατέδειξε το γεγονός ότι, εάν η υποχρέωση διόρθωσης των υπερβολικών ελλειμμάτων συμβάλλει στη στήριξη των προσδοκιών για τη διατήρηση της φερεγγυότητας των κυβερνήσεων, το χρονοδιάγραμμα της διόρθωσης και ο χαρακτήρας της προσαρμογής θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν παραμέτρους που να αφορούν ολόκληρη την ΟΝΕ.

Για τη διόρθωση των αδυναμιών αυτών, υποβάλλονται οι ακόλουθες βασικές προτάσεις μεταρρύθμισης του διορθωτικού σκέλους.

Το κριτήριο της ΔΥΕ όσον αφορά το χρέος πρόκειται να καταστεί λειτουργικό, με τη θέσπιση, κυρίως, μιας αριθμητικής τιμής αναφοράς για τον καθορισμό του αν ο δείκτης του χρέους μειώνεται επαρκώς ώστε να προσεγγίζει το όριο του 60% του ΑΕΠ με ικανοποιητικό ρυθμό. Πιο συγκεκριμένα, ο δείκτης του χρέους προς το ΑΕΠ, όταν υπερβαίνει το 60%, θα θεωρείται ότι μειώνεται με ικανοποιητικό ρυθμό εάν η απόκλισή του σε σχέση με την τιμή αναφοράς του 60% του ΑΕΠ έχει μειωθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων τριών ετών με ρυθμό της τάξης του ενός εικοστού ετησίως. Η μη συμμόρφωση με την εν λόγω αριθμητική τιμή αναφοράς, ωστόσο, δεν οδηγεί αναγκαστικά στην ενεργοποίηση της ΔΥΕ για την οικεία χώρα, καθώς η απόφαση αυτή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλους τους συναφείς παράγοντες, ιδίως για την αξιολόγηση της πορείας του χρέους, όπως, για παράδειγμα, αν η πολύ χαμηλή ονομαστική ανάπτυξη εμποδίζει τη μείωση του χρέους, καθώς και παράγοντες κινδύνου που συνδέονται με τη διάρθρωση του χρέους, το επίπεδο του χρέους του ιδιωτικού τομέα και τις τεκμαρτές υποχρεώσεις λόγω της δημογραφικής γήρανσης. Παράλληλα με τη μεγαλύτερη έμφαση που δίνεται στο χρέος, θα πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη προσοχή σε σχετικούς παράγοντες στην περίπτωση μη συμμόρφωσης με το κριτήριο του ελλείμματος, εάν η χώρα έχει επίπεδο χρέους κατώτερο του ορίου του 60% του ΑΕΠ.

Η περισσότερο ευέλικτη προσέγγιση που προτείνεται, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι σχετικοί παράγοντες προκειμένου να καθοριστεί η ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος, μπορεί επίσης να βοηθήσει χώρες οι οποίες προβαίνουν στη μεταρρύθμιση των συνταξιοδοτικών τους συστημάτων, πέραν της τρέχουσας προβλεπόμενης πενταετούς μεταβατικής περιόδου. Οι ειδικές διατάξεις του ΣΣΑ για τη μεταρρύθμιση των συνταξιοδοτικών συστημάτων αναφορικά με το κριτήριο του ελλείμματος εκτείνονται επίσης και στο κριτήριο του χρέους, με την πρόβλεψη της ίδιας πενταετούς μεταβατικής περιόδου για τον συνυπολογισμό του καθαρού κόστους των μεταρρυθμίσεων αυτών κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το κριτήριο του χρέους. Τέλος, τα ίδια στοιχεία θα λαμβάνονται υπόψη σε περίπτωση μερικής ή ολικής ακύρωσης μεταρρυθμίσεων των συνταξιοδοτικών συστημάτων που είχαν τεθεί προηγουμένως σε εφαρμογή, τόσο κατά τη διάρκεια της έναρξης όσο και κατά τη διάρκεια της άρσης της διαδικασίας ΔΥΕ.

Η εκτέλεση θα ενισχυθεί με την εισαγωγή νέας δέσμης οικονομικών κυρώσεων για τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, οι οποίες θα επιβάλλονται πολύ νωρίτερα στη διαδικασία σύμφωνα με προοδευτική προσέγγιση. Συγκεκριμένα, μετά την απόφαση με την οποία η χώρα τίθεται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, θα επιβάλλεται μια μη τοκοφόρος κατάθεση ύψους 0,2% του ΑΕΠ. Η κατάθεση αυτή θα μετατρέπεται σε πρόστιμο, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την αρχική σύσταση για τη διόρθωση του ελλείμματος. Το ποσό ισούται με τη σταθερή συνιστώσα των κυρώσεων που προβλέπονται ήδη στο τελευταίο στάδιο της ΔΥΕ. Συνδέεται επίσης με τον προϋπολογισμό της ΕΕ, γεγονός το οποίο θα διευκολύνει τη σχεδιαζόμενη μετάβαση σε σύστημα επιβολής με βάση τον προϋπολογισμό της ΕΕ, όπως περιγράφεται συνοπτικά στην προαναφερθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2010. Η συνεχιζόμενη μη συμμόρφωση θα οδηγεί στην ενίσχυση των κυρώσεων, σύμφωνα με τις ήδη υφιστάμενες διατάξεις του ΣΣΑ. Για τη μείωση της διακριτικής ευχέρειας κατά την εκτέλεση, προβλέπεται η προσφυγή σε μηχανισμό «αντίστροφης ψηφοφορίας» για την επιβολή των νέων κυρώσεων σε σχέση με τα διαδοχικά στάδια της ΔΥΕ. Ειδικότερα, σε κάθε στάδιο της ΔΥΕ, η Επιτροπή θα υποβάλλει πρόταση για τη σχετική κύρωση, και αυτή θα θεωρείται ότι έχει εγκριθεί, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει να αντιταχθεί με ειδική πλειοψηφία, εντός δέκα ημερών. Το ύψος της μη τοκοφόρου κατάθεσης ή του προστίμου θα μπορεί να μειωθεί ή να ακυρωθεί μόνο με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου ή βάσει ειδικής πρότασης της Επιτροπής, λόγω έκτακτων οικονομικών περιστάσεων ή μετά από αιτιολογημένο αίτημα του οικείου κράτους μέλους.

Επιπλέον, διευκρινίζονται τα κριτήρια για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις συστάσεις σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας παράτασης των προθεσμιών για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος, δίνοντας ρητά έμφαση στις δημοσιονομικές μεταβλητές που μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στον άμεσο έλεγχο της κυβέρνησης, ιδίως οι δαπάνες, κατ' αναλογία με την προσέγγιση που προτείνεται για το προληπτικό σκέλος. Εκτός από τις διευθετήσεις λόγω των ειδικών για κάθε χώρα περιστάσεων, προβλέπεται η δυνατότητα παράτασης των προθεσμιών και σε περίπτωση γενικής οικονομικής κρίσης.

Η αποτελεσματική εφαρμογή του δημοσιονομικού συντονιστικού πλαισίου της ONE δεν μπορεί να αναμένεται να προέλθει μόνον από τις διατάξεις που θεσπίζονται σε επίπεδο ΕΕ. Η ιδιαίτερα αποκεντρωμένη φύση της χάραξης των δημοσιονομικών πολιτικών στην ΕΕ και η γενική υποχρέωση εθνικής οικειοποίησης των ενωσιακών κανόνων καθιστούν αναγκαίο να αντικατοπτρίζουν τα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια τους στόχους του πλαισίου δημοσιονομικού συντονισμού της ONE. Το εθνικό δημοσιονομικό πλαίσιο αποτελεί τη δέσμη των στοιχείων που διαμορφώνουν τη βάση της εθνικής δημοσιονομικής διακυβέρνησης, δηλ. το ιδιαίτερο θεσμικό υπόβαθρο κάθε χώρας, βάσει του οποίου χαράσσεται η δημοσιονομική πολιτική σε εθνικό επίπεδο. Το υπόβαθρο αυτό περιλαμβάνει το δημόσιο λογιστικό σύστημα, τις στατιστικές, τις μεθόδους προγνώσεων, τους αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες, τις δημοσιονομικές διαδικασίες που διέπουν όλα τα στάδια κατάρτισης του προϋπολογισμού, και ειδικότερα των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών πλαισίων, και τις δημοσιονομικές σχέσεις ανάμεσα στους υποτομείς της κυβέρνησης. Παρά το γεγονός ότι πρέπει να γίνονται σεβαστές οι ειδικές ανάγκες και προτιμήσεις των κρατών μελών, ξεχωρίζουν ορισμένα κριτήρια, των οποίων η τήρηση είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλίζεται ένα ελάχιστο επίπεδο ποιότητας, καθώς και η συνοχή με το δημοσιονομικό πλαίσιο της ONE. Τα κριτήρια αυτά αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας για τα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια, η οποία προτείνεται με σκοπό τη συμπλήρωση της μεταρρύθμισης του ΣΣΑ. Προς τον σκοπό αυτόν, πρέπει αρχικά να εξασφαλιστεί ότι τα θεμελιώδη στοιχεία των εθνικών δημοσιονομικών πλαισίων, συγκεκριμένα τα θέματα που αφορούν τη λογιστική και τη στατιστική, καθώς και τις μεθόδους πρόγνωσης, συνάδουν με τα ελάχιστα ευρωπαϊκά πρότυπα για τη διευκόλυνση της διαφάνειας και της παρακολούθησης των δημοσιονομικών εξελίξεων. Τα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια πρέπει επίσης να υιοθετήσουν μια προοπτική πολυετούς δημοσιονομικού σχεδιασμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί η επίτευξη των μεσοπρόθεσμων στόχων που τίθενται σε επίπεδο ΕΕ. Επιπλέον, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν αριθμητικούς δημοσιονομικούς κανόνες που να συντελούν στη συμμόρφωση με τα όρια για το έλλειμμα και το χρέος. Τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν ότι τα κριτήρια αυτά ισχύουν σε όλους τους υποτομείς της γενικής κυβέρνησης. Οι εθνικές αρχές οφείλουν επίσης να εγγυώνται τη διαφάνεια της δημοσιονομικής διαδικασίας, με την παροχή λεπτομερών πληροφοριών όσον αφορά τα εκτός προϋπολογισμού κονδύλια, τις φορολογικές τους δαπάνες και τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις τους.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 121 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών εντός της Ένωσης, όπως προβλέπεται στη Συνθήκη, θα πρέπει να συνεπάγεται την τήρηση των κατευθυντηρίων αρχών για σταθερές τιμές, υγιή δημόσια οικονομικά, υγιείς νομισματικές συνθήκες και διατηρήσιμο ισοζύγιο πληρωμών.
- (2) Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αποτελείτο αρχικά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών¹, από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος², καθώς και από το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, για το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης³. Οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1466/97 και (ΕΚ) αριθ. 1467/97 τροποποιήθηκαν το 2005 από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1055/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1056/2005, αντίστοιχα. Επιπλέον, τον Μάρτιο του 2005 το Συμβούλιο εξέδωσε έκθεση με τίτλο «Βελτίωση της εφαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης».
- (3) Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης βασίζεται στον στόχο για υγιή δημόσια οικονομικά ως μέσο για τη δημιουργία ευνοϊκότερων συνθηκών σταθερότητας των

¹ EE L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

² EE L 209 της 2.8.1997, σ. 6.

³ EE C 236 της 2.8.1997, σ. 1.

τιμών και για ισχυρή και διατηρήσιμη ανάπτυξη που στηρίζεται σε χρηματοπιστωτική σταθερότητα και συμβάλλει στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

- (4) Το προληπτικό σκέλος του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτύχουν και να διατηρούν ένα μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο και να υποβάλλουν για το σκοπό αυτό προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης.
- (5) Το περιεχόμενο των προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης καθώς και τα κριτήρια για την εξέτασή τους θα πρέπει να προσαρμόζονται περαιτέρω με βάση την πείρα που αποκτάται κατά την εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.
- (6) Η τήρηση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου αναφορικά με τις δημοσιονομικές θέσεις πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη ένα περιθώριο ασφαλείας σχετικά με την τιμή αναφοράς του 3% του ΑΕΠ προκειμένου να εξασφαλίσουν ταχεία πρόοδο προς τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών διαθέτοντας συγχρόνως τα αναγκαία περιθώρια δημοσιονομικών ελιγμών, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των αναγκών για δημόσιες επενδύσεις.
- (7) Η υποχρέωση επίτευξης και διατήρησης του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή με τον καθορισμό των αρχών μιας συνετής δημοσιονομικής πολιτικής.
- (8) Η υποχρέωση επίτευξης και διατήρησης του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου θα πρέπει επίσης να ισχύει τόσο για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη όσο και για τα κράτη μέλη με παρέκκλιση.
- (9) Μια συνετή δημοσιονομική πολιτική σημαίνει ότι ο ρυθμός αύξησης των δημοσίων δαπανών δεν υπερβαίνει κανονικά ένα συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ, και ότι οι τυχόν υπερβάσεις στις δαπάνες σε σχέση με τον κανόνα αυτόν αντισταθμίζονται με αυξήσεις διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των δημόσιων εσόδων και τυχόν μειώσεις διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων αντισταθμίζονται με μειώσεις στις δαπάνες.
- (10) Προσωρινή απόκλιση από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική θα πρέπει να επιτρέπεται σε περίπτωση σοβαρής γενικευμένης επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας, προκειμένου να διευκολυνθεί η οικονομική ανάκαμψη.
- (11) Σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική θα πρέπει να απευθύνεται προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος και σε περίπτωση που η σημαντική απόκλιση εμμένει ή είναι ιδιαίτερα σοβαρή, θα πρέπει να απευθύνεται σύσταση στο οικείο κράτος μέλος για τη λήψη των απαραίτητων διορθωτικών μέτρων.
- (12) Για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με το πλαίσιο δημοσιονομικής εποπτείας της Ένωσης για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, θα πρέπει να θεσπιστεί ειδικός μηχανισμός επιβολής βάσει του άρθρου 136 της Συνθήκης όταν παρατηρείται διαρκής και σημαντική απόκλιση από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική.

- (13) Οι αναφορές που υπάρχουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη νέα αρίθμηση των άρθρων της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (14) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί ανάλογα,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη των οποίων το νόμισμα είναι το ευρώ και ως «κράτη μέλη με παρέκκλιση» νοούνται τα κράτη μέλη εκτός εκείνων των οποίων το νόμισμα είναι το ευρώ.»

2. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

'1. Κάθε συμμετέχον κράτος μέλος υποβάλλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την τακτική άσκηση πολυμερούς εποπτείας δυνάμει του άρθρου 121 της συνθήκης, υπό μορφή προγράμματος σταθερότητας, το οποίο παρέχει μια ουσιαστική βάση για την εξασφάλιση σταθερότητας τιμών και για την επίτευξη ισχυρής διατηρήσιμης ανάπτυξης η οποία είναι πρόσφορη για τη δημιουργία απασχόλησης.

β) η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο και την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του στόχου αυτού για το ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ, την προβλεπόμενη πορεία του δείκτη χρέους γενικής κυβέρνησης, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημοσίων δαπανών, την αναμενόμενη πορεία εξέλιξης των δημοσίων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές και έναν ποσοτικό προσδιορισμό των προβλεπόμενων μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων»

ii) το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) ποσοτική εκτίμηση των δημοσιονομικών και άλλων μέτρων οικονομικής πολιτικής που λαμβάνονται ή προτείνονται για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, με ανάλυση κόστους-ωφελείας των μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες εξοικονομήσεις κόστους, μεταξύ άλλων με την αύξηση της δυνητικής ανάπτυξης»

γ) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

'3. Τα στοιχεία για την πορεία του ισοζυγίου και του δείκτη χρέους γενικής κυβέρνησης, την εξέλιξη των δημοσίων δαπανών, την προβλεπόμενη εξέλιξη των δημοσίων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές, τα προβλεπόμενα μέτρα

διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων και τις βασικές οικονομικές παραδοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) καταρτίζονται σε ετήσια βάση και καλύπτουν το προηγούμενο έτος, το τρέχον έτος και τουλάχιστον τα τρία επόμενα έτη.»

3. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Τα προγράμματα σταθερότητας υποβάλλονται ετησίως από την 1η έως την 30ή Απριλίου. Ένα κράτος μέλος που υιοθετεί το ευρώ, υποβάλλει πρόγραμμα σταθερότητας εντός έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου για τη συμμετοχή του στο ευρώ.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τα προγράμματα σταθερότητας που καταρτίζουν.

4. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, το Συμβούλιο εξετάζει, εντός του πλαισίου της πολυμερούς εποπτείας του άρθρου 121 της Συνθήκης, τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους που παρουσιάζουν τα οικεία κράτη μέλη, εκτιμά εάν οι οικονομικές παραδοχές στις οποίες βασίζεται το πρόγραμμα είναι εύλογες, εάν η πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου είναι κατάλληλη και εάν τα μέτρα που λαμβάνονται ή προτείνονται για την τήρηση της εν λόγω πορείας προσαρμογής επαρκούν για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου σε όλη τη διάρκεια του κύκλου.

Το Συμβούλιο, όταν εκτιμά την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, εξετάζει αν το οικείο κράτος μέλος προβαίνει στην απαιτούμενη για το σκοπό αυτό ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου δημοσιονομικού ισοζυγίου του, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, το ενδεικτικό ύψος της οποίας ορίζεται σε 0,5% του ΑΕΠ. Για τα κράτη μέλη με υψηλό επίπεδο χρέους ή υπερβολικά μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες ή και τα δύο, το Συμβούλιο εξετάζει αν η ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου δημοσιονομικού ισοζυγίου, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, είναι υψηλότερη του 0,5% του ΑΕΠ. Το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη κατά πόσο καταβάλλεται μεγαλύτερη προσπάθεια προσαρμογής σε περιόδους ευνοϊκής οικονομικής συγκυρίας, ενώ η προσπάθεια μπορεί να είναι πιο περιορισμένη σε περιόδους δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας.

Για να εξασφαλιστεί η πραγματική επίτευξη και διατήρηση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, το Συμβούλιο εξετάζει αν η πορεία εξέλιξης των δημοσίων δαπανών, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπεται να ληφθούν στο σκέλος των εσόδων, είναι συνεπής με μια συνετή δημοσιονομική πολιτική.

Η δημοσιονομική πολιτική θεωρείται συνετή και κατά συνέπεια πρόσφορη για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου και τη διαχρονική διατήρησή του, εάν τηρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) για κράτη μέλη που έχουν επιτύχει τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων·
- β) για κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα ποσοστό το οποίο είναι χαμηλότερο από το συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Η διαφορά μεταξύ του ποσοστού αύξησης των δημόσιων δαπανών και του συνετού ποσοστού μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ καθορίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται μια κατάλληλη προσαρμογή για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου·
- γ) οι μειώσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά ορισμένα στοιχεία των δημοσίων εσόδων αντισταθμίζονται είτε με μειώσεις των δαπανών είτε με αυξήσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά άλλα στοιχεία των δημοσίων εσόδων είτε και με τις δύο μεθόδους συγχρόνως.

Το συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης θα πρέπει να αξιολογείται βάσει προβολών δεκαετούς χρονικού ορίζοντα με περιοδικές επικαιροποιήσεις.

Το Συμβούλιο, όταν καθορίζει την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον στόχο αυτό, και όταν επιτρέπει προσωρινή απόκλιση από αυτόν, για τα κράτη μέλη που τον έχουν ήδη επιτύχει, με την προϋπόθεση ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας όσον αφορά την τιμή αναφοράς για το έλλειμμα και ότι η δημοσιονομική κατάσταση αναμένεται να επανέλθει στον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο εντός της περιόδου του προγράμματος, λαμβάνει υπόψη την εφαρμογή μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες εξοικονομήσεις κόστους - περιλαμβανομένης της αύξησης της δυναμικής ανάπτυξης - και κατά συνέπεια έχουν επαληθεύσιμο αντίκτυπο στη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται σε μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων οι οποίες εισάγουν σύστημα πολλαπλών πυλώνων που περιλαμβάνει έναν υποχρεωτικό πλήρως κεφαλαιοποιητικό πυλώνα. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις, επιτρέπεται να αποκλίνουν από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού τους στόχου ή από τον ίδιο τον στόχο, εφόσον η απόκλιση αντικατοπτρίζει το καθαρό κόστος της μεταρρύθμισης του πυλώνα υπό δημόσια διαχείριση, υπό την προϋπόθεση ότι η απόκλιση παραμένει προσωρινή και ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας σε σχέση με την τιμή αναφοράς του ελλείμματος.

Το Συμβούλιο εξετάζει επίσης κατά πόσο το περιεχόμενο του προγράμματος σταθερότητας διευκολύνει την επίτευξη μιας συνεχούς σύγκλισης εντός της ζώνης

του ευρώ, τον στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και κατά πόσο οι οικονομικές πολιτικές του οικείου κράτους μέλους είναι συνεπείς με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Ένωσης.

Σε περιόδους σοβαρής γενικευμένης επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας, μπορεί να επιτραπεί στα κράτη μέλη προσωρινή απόκλιση από την πορεία προσαρμογής που απαιτείται στο πλαίσιο της συνετής δημοσιονομικής πολιτικής που προβλέπεται στο τέταρτο εδάφιο.

2. Το Συμβούλιο εξετάζει το πρόγραμμα σταθερότητας το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή του. Βάσει σύστασης της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, το Συμβούλιο, εφόσον απαιτείται, εκδίδει γνώμη επί του προγράμματος. Όταν το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 121 της Συνθήκης, θεωρεί ότι οι στόχοι και το περιεχόμενο του προγράμματος θα πρέπει να ενισχυθούν, ιδίως όσον αφορά τη συνετή δημοσιονομική πολιτική, το Συμβούλιο, στη γνώμη που εκδίδει, καλεί το οικείο κράτος μέλος να προσαρμόσει το πρόγραμμά του.»

5. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

1. Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3 της Συνθήκης, το Συμβούλιο παρακολουθεί την εφαρμογή των προγραμμάτων σταθερότητας με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, προκειμένου ιδίως να εντοπίσει τις πραγματικές ή αναμενόμενες σημαντικές αποκλίσεις της δημοσιονομικής θέσης από τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την κατάλληλη πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του, λόγω της εφαρμογής πολιτικών που αποκλίνουν από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική.

2. Σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική που αναφέρεται στο τέταρτο εδάφιο του άρθρου 5 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, και προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση υπερβολικού ελλείμματος, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της Συνθήκης, δύναται να απευθύνει προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος.

Η απόκλιση σε σχέση με τη συνετή δημοσιονομική πολιτική θεωρείται σημαντική στις εξής περιπτώσεις: η αύξηση των δαπανών υπερβαίνει την αύξηση που είναι συνεπής με τη συνετή δημοσιονομική πολιτική και δεν αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας που αυξάνουν τα έσοδα· ή τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας που μειώνουν τα έσοδα δεν αντισταθμίζονται με μειώσεις των δαπανών· και η απόκλιση έχει συνολικό αντίκτυπο στο ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης τουλάχιστον 0,5 % του ΑΕΠ σε ένα δεδομένο έτος ή τουλάχιστον 0,25 % του ΑΕΠ κατά μέσο όρο ετησίως σε δύο διαδοχικά έτη.

Η απόκλιση δεν λαμβάνεται υπόψη εάν το οικείο κράτος μέλος έχει υπερβεί κατά πολύ τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο του, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών, και εάν ο δημοσιονομικός προγραμματισμός που παρουσιάζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας δεν θέτει σε κίνδυνο αυτόν τον στόχο κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα.

Επίσης, η απόκλιση δύναται να μην ληφθεί υπόψη σε περίπτωση σοβαρής γενικευμένης επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας.

3. Εάν η σημαντική απόκλιση από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική εμμένει ή είναι ιδιαίτερα σοβαρή, το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής, απευθύνει σύσταση στο οικείο κράτος μέλος προκειμένου να λάβει τα απαραίτητα μέτρα προσαρμογής. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, δημοσιοποιεί τις συστάσεις.»

6. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

‘1. Κάθε κράτος μέλος με παρέκκλιση υποβάλλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την άσκηση πολυμερούς εποπτείας ανά

τακτά χρονικά διαστήματα δυνάμει του άρθρου 121 της Συνθήκης, υπό μορφή προγράμματος σύγκλισης το οποίο παρέχει μια ουσιαστική βάση για την εξασφάλιση σταθερότητας τιμών και για την επίτευξη ισχυρής διατηρήσιμης ανάπτυξης, πρόσφορης για τη δημιουργία απασχόλησης.»

β) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) Το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο και την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του στόχου αυτού για το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ, την αναμενόμενη πορεία του δείκτη χρέους της γενικής κυβέρνησης, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημοσίων δαπανών, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημοσίων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές και έναν ποσοτικό προσδιορισμό των προβλεπόμενων μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, τους μεσοπρόθεσμους στόχους νομισματικής πολιτικής, τη σχέση των στόχων αυτών με τη σταθερότητα των τιμών και της συναλλαγματικής ισοτιμίας και την επίτευξη συνεχούς σύγκλισης.»

ii) Το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) ποσοτική εκτίμηση των δημοσιονομικών και άλλων μέτρων οικονομικής πολιτικής που λαμβάνονται ή προτείνονται για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, με ανάλυση κόστους-ωφελείας των μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες εξοικονομήσεις κόστους, μεταξύ άλλων αυξάνοντας τη δυνητική ανάπτυξη.»

γ) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

'3. Τα στοιχεία για την πορεία του ισοζυγίου και του δείκτη χρέους γενικής κυβέρνησης, την εξέλιξη των δημοσίων δαπανών, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημοσίων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές, τα προβλεπόμενα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων και τις βασικές οικονομικές παραδοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) θα καταρτίζονται σε ετήσια βάση και θα καλύπτουν το προηγούμενο έτος, το τρέχον έτος και τουλάχιστον τα τρία επόμενα έτη.»

7. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Τα προγράμματα σύγκλισης υποβάλλονται ετησίως από την 1η έως την 30ή Απριλίου.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τα προγράμματα σύγκλισης που καταρτίζουν.

8. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

1. Με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, το Συμβούλιο εξετάζει, εντός του πλαισίου της πολυμερούς εποπτείας του άρθρου 121 της Συνθήκης, τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους που παρουσιάζουν τα οικεία κράτη μέλη, εκτιμά εάν οι οικονομικές παραδοχές στις οποίες βασίζεται το πρόγραμμα είναι εύλογες, εάν η πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου είναι κατάλληλη, και εάν τα μέτρα που λαμβάνονται ή/και προτείνονται για την τήρηση της εν λόγω πορείας προσαρμογής επαρκούν για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου στόχου σε όλη τη διάρκεια του κύκλου και για την εξασφάλιση συνεχούς σύγκλισης.

Το Συμβούλιο, όταν εκτιμά την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, λαμβάνει υπόψη κατά πόσο καταβάλλεται μεγαλύτερη προσπάθεια προσαρμογής σε περιόδους ευνοϊκής οικονομικής συγκυρίας, ενώ η προσπάθεια μπορεί να είναι πιο περιορισμένη σε περιόδους δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Για τα κράτη μέλη με υψηλό επίπεδο χρέους ή υπερβολικά μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες ή και τα δύο, το Συμβούλιο εξετάζει κατά πόσο η ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου ισοζυγίου, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, είναι υψηλότερη του 0,5% του ΑΕΠ. Για τα κράτη μέλη του ΜΣΙ ΙΙ, το Συμβούλιο εξετάζει εάν το οικείο κράτος μέλος προβαίνει σε κατάλληλη ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου ισοζυγίου του, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, το ενδεικτικό ύψος της οποίας ορίζεται σε 0,5% του ΑΕΠ, η οποία απαιτείται για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού του στόχου.

Για να εξασφαλιστεί η πραγματική επίτευξη και διατήρηση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, το Συμβούλιο εξετάζει αν η πορεία εξέλιξης των δημοσίων δαπανών, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπεται να ληφθούν στο σκέλος των εσόδων, είναι συνεπής με μια συνετή δημοσιονομική πολιτική.

Η δημοσιονομική πολιτική θεωρείται συνετή και κατά συνέπεια πρόσφορη για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου και τη διαχρονική διατήρησή του, εάν τηρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) για κράτη μέλη που έχουν επιτύχει τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα συνετό μεσοπρόθεσμο ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων·

β) για κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα ποσοστό χαμηλότερο από το συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων· Η διαφορά μεταξύ του ποσοστού αύξησης των δημοσίων δαπανών και του συνετού ποσοστού μεσοπρόθεσμης αύξησης του ΑΕΠ καθορίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται μια κατάλληλη προσαρμογή για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου·

γ) οι μειώσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά ορισμένα στοιχεία των δημοσίων εσόδων αντισταθμίζονται είτε με μειώσεις των δαπανών είτε με αυξήσεις

διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά άλλα στοιχεία των δημοσίων εσόδων είτε και με τις δύο μεθόδους συγχρόνως.

Το συνετό ποσοστό μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης θα πρέπει να αξιολογείται βάσει προβολών δεκαετούς χρονικού ορίζοντα με περιοδικές επικαιροποιήσεις.

Το Συμβούλιο, όταν καθορίζει την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον στόχο αυτό, και όταν επιτρέπει προσωρινή απόκλιση από αυτόν, για τα κράτη μέλη που τον έχουν ήδη επιτύχει, με την προϋπόθεση ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας όσον αφορά την τιμή αναφοράς για το έλλειμμα και ότι η δημοσιονομική κατάσταση αναμένεται να επανέλθει στον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο εντός της περιόδου του προγράμματος, λαμβάνει υπόψη την εφαρμογή μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες εξοικονομήσεις κόστους - περιλαμβανομένης της αύξησης της δυνητικής ανάπτυξης - και κατά συνέπεια έχουν επαληθεύσιμο αντίκτυπο στη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημοσίων οικονομικών.

Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται σε μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων, οι οποίες εισάγουν ένα σύστημα πολλαπλών πυλώνων που περιλαμβάνει έναν υποχρεωτικό πλήρως κεφαλαιοποιητικό πυλώνα. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις, επιτρέπεται να αποκλίνουν από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου ή από τον ίδιο τον στόχο, εφόσον η απόκλιση αντικατοπτρίζει το καθαρό κόστος της μεταρρύθμισης του πυλώνα υπό δημόσια διαχείριση, υπό την προϋπόθεση ότι η απόκλιση παραμένει προσωρινή και ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας σε σχέση με την τιμή αναφοράς του ελλείμματος.

Το Συμβούλιο εξετάζει περαιτέρω αν το περιεχόμενο του προγράμματος σύγκλισης διευκολύνει το στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και αν οι οικονομικές πολιτικές του οικείου κράτους μέλους είναι συνεπείς με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Ένωσης. Επιπλέον, για τα κράτη μέλη του ΜΣΙ ΙΙ, το Συμβούλιο εξετάζει εάν το περιεχόμενο του προγράμματος σύγκλισης εξασφαλίζει την ομαλή συμμετοχή στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Σε περιόδους σοβαρής γενικευμένης επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας, μπορεί να επιτραπεί στα κράτη μέλη μια προσωρινή απόκλιση από την πορεία προσαρμογής που απαιτείται στο πλαίσιο της συνετής δημοσιονομικής πολιτικής που προβλέπεται στο τέταρτο εδάφιο.

2. Το Συμβούλιο εξετάζει το πρόγραμμα σύγκλισης το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή του. Βάσει σύστασης της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, το Συμβούλιο, εφόσον απαιτείται, εκδίδει γνώμη επί του προγράμματος. Όταν το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 121 της Συνθήκης, θεωρεί ότι οι στόχοι και το περιεχόμενο του προγράμματος θα πρέπει να ενισχυθούν, ιδίως όσον αφορά τη συνετή δημοσιονομική πολιτική, το Συμβούλιο, στη γνώμη που εκδίδει, καλεί το οικείο κράτος μέλος να προσαρμόσει το πρόγραμμά του.»

9. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Στο πλαίσιο πολυμερούς εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3 της Συνθήκης, το Συμβούλιο παρακολουθεί την εφαρμογή των προγραμμάτων σύγκλισης με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη με παρέκκλιση και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, προκειμένου ιδίως να εντοπίσει τις πραγματικές ή αναμενόμενες σημαντικές αποκλίσεις της δημοσιονομικής θέσης από τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την κατάλληλη πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του, λόγω της εφαρμογής πολιτικών που αποκλίνουν από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική.

Επιπλέον, το Συμβούλιο παρακολουθεί τις οικονομικές πολιτικές των κρατών μελών με παρέκκλιση, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους των προγραμμάτων σύγκλισης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πολιτικές τους είναι προσανατολισμένες προς τη σταθερότητα και να αποφευχθούν, κατ' αυτόν τον τρόπο, οι στρεβλώσεις των πραγματικών συναλλαγματικών ισοτιμιών και οι υπερβολικές διακυμάνσεις των ονομαστικών συναλλαγματικών ισοτιμιών.

2. Σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική που αναφέρεται στο τέταρτο εδάφιο του άρθρου 9 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, και προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση υπερβολικού ελλείμματος, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της Συνθήκης, δύναται να απευθύνει προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος.

Η απόκλιση σε σχέση με τη συνετή δημοσιονομική πολιτική θεωρείται σημαντική στις εξής περιπτώσεις: η αύξηση των δαπανών υπερβαίνει την αύξηση που είναι συνεπής με τη συνετή δημοσιονομική πολιτική και δεν αντισταθμίζεται μέτρα διακριτικής ευχέρειας που αυξάνουν τα έσοδα· ή τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας που μειώνουν τα έσοδα δεν αντισταθμίζονται με μειώσεις των δαπανών· και η απόκλιση έχει συνολικό αντίκτυπο στο ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης τουλάχιστον 0,5% του ΑΕΠ σε ένα δεδομένο έτος ή τουλάχιστον 0,25% του ΑΕΠ κατά μέσο όρο ετησίως σε δύο διαδοχικά έτη.

Η απόκλιση δεν λαμβάνεται υπόψη εάν το οικείο κράτος μέλος έχει υπερβεί κατά πολύ τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο του, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών, και εάν ο δημοσιονομικός προγραμματισμός που παρουσιάζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας δεν θέτει σε κίνδυνο αυτόν τον στόχο κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα.

Επίσης, η απόκλιση δύναται να μην ληφθεί υπόψη σε περίπτωση σοβαρής γενικευμένης επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας.

3. Εάν η σημαντική απόκλιση από τη συνετή δημοσιονομική πολιτική εμμένει ή είναι ιδιαίτερα σοβαρή, το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής, απευθύνει σύσταση στο οικείο κράτος μέλος προκειμένου να λάβει τα απαραίτητα μέτρα προσαρμογής. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, δημοσιοποιεί τις συστάσεις.»

10. Όλες οι αναφορές στο «άρθρο 99» αντικαθίστανται, σε ολόκληρο τον κανονισμό, από αναφορές στο «άρθρο 121».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών.

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη διάρθρωση ΔΒΔ/ΠΒΔ⁴

Οικονομικές και Χρηματοδοτικές Υποθέσεις

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση μετά από πιλοτικό σχέδιο/προπαρασκευαστική δράση⁵

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά την παράταση υφιστάμενης δράσης

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. *Ο(οι) πολυετής(είς) στρατηγικός(οί) στόχος(οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία*

Προώθηση της οικονομικής μεγέθυνσης, της δημιουργίας απασχόλησης και της διατηρήσιμης ανάπτυξης της ΕΕ.

1.4.2. *Ειδικός(οί) στόχος(οι) και δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ*

Ειδικοί στόχοι: Αριθ.1 και 3.

- Εξασφάλιση του αποτελεσματικού συντονισμού των πολιτικών και της συνολικής συνεκτικότητάς τους, στο πλαίσιο της διαμόρφωσης της απάντησης της ΕΕ στην οικονομική κρίση, της υλοποίησης της ατζέντας 2020 της ΕΕ και της διατηρήσιμης ανάπτυξης, καθώς και για την αύξηση του αναπτυξιακού δυναμικού των κρατών μελών και της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ.

⁴ ΔΒΔ: διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

⁵ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχεία α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

- Στήριξη της προσπάθειας των κρατών μελών για την επίτευξη υγιών δημοσιονομικών θέσεων και διατηρήσιμων δημόσιων οικονομικών υψηλής ποιότητας όσον αφορά τη συνεισφορά τους στην ανάπτυξη.

Σχετική(ές) δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Οικονομική και Νομισματική Ένωση

1.4.3. Αναμενόμενο(α) αποτέλεσμα(τα) και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(ες) δικαιούχους/ομάδες.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2010) 367 υπογράμμιζε την ανάγκη μιας σαφώς καθορισμένης πολιτικής προσέγγισης για i) την τόνωση της οικονομικής ανάκαμψης, ii) την επαναφορά των δημόσιων οικονομικών σε υγιείς βάσεις και iii) την ενεργή προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Η προτεινόμενη τροποποίηση του κανονισμού, που συνιστά το προληπτικό σκέλος του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ), αποτελεί μέρος των επίσημων νομοθετικών προτάσεων που είχαν εξαγγελθεί στην προαναφερόμενη ανακοίνωση. Οι τροποποιήσεις αυτές σκοπό έχουν την ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών και ανταποκρίνονται ιδίως στην ανάγκη αποτελεσματικής επιβολής της οικονομικής επιτήρησης των δημοσιονομικών πολιτικών των κρατών μελών μέσω κατάλληλων κινήτρων των και κυρώσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στο δημόσιο χρέος και τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και αντίκτυπου

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Η επίτευξη του γενικού στόχου της Επιτροπής για την προώθηση της οικονομικής μεγέθυνσης, της δημιουργίας απασχόλησης και της διατηρήσιμης ανάπτυξης της ΕΕ μετράται μέσω των εξής δεικτών αντίκτυπου:

- τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη παρουσιάζουν δημοσιονομικά αποτελέσματα σύμφωνα με το ΣΣΑ·

- τη δυνητική ανάπτυξη/παραγωγή.

Η επίτευξη του ειδικού στόχου #3 που προαναφέρθηκε μετρείται μέσω του εξής δείκτη αποτελεσμάτων: ποσοστό των επιμέρους συστάσεων της Επιτροπής που συνδέονται με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ) και εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη (εφόσον εκδοθούν από το Συμβούλιο).

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Η νομοθετική πρόταση αποτελεί μέρος των μέτρων που είχε εξαγγείλει η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της (2010) 367 της 30ής Ιουνίου 2010, στην οποία αναπτύσσονται περαιτέρω οι

ιδέες πολιτικής που είχε ήδη παρουσιάσει στην ανακοίνωση COM(2010) 250 της 12^{ης} Μαΐου 2010 και βασίζεται στους προσανατολισμούς που συμφωνήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 17^{ης} Ιουνίου 2010.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία παρέμβασης της ΕΕ

Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των αρμοδιοτήτων της ΕΕ όπως προκύπτουν από τον τίτλο VIII (για την οικονομική και νομισματική πολιτική) της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.5.3. Διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η εμπειρία του παρελθόντος έχει δείξει ότι ο συντονισμός της οικονομικής πολιτικής πρέπει να βελτιωθεί και ιδίως να ενισχυθεί το προληπτικό και διορθωτικό σκέλος του ΣΣΑ.

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Η νομοθετική πρόταση αποτελεί ένα από τα στοιχεία μιας δέσμης μέτρων εκτεταμένης οικονομικής μεταρρύθμισης που παρουσιάστηκε στην ανακοίνωση COM(2010) 367 της 30ής Ιουνίου 2010.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της δράσης

- Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**
 - Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ [μέχρι την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ
 - Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ
- Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**
 - Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ,
 - και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) διαχείρισης⁶

- Κεντρική άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή
- Κεντρική έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:
 - εκτελεστικούς οργανισμούς
 - οργανισμούς που έχουν συσταθεί από τις Κοινότητες⁷

⁶ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁷ Όπως προβλέπεται στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού.

- εθνικούς δημόσιους οργανισμούς/ οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
- πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη**
- Αποκεντρωμένη διαχείριση με τρίτες χώρες**
- Από κοινού διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς (θα προσδιοριστεί)**

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι των διατάξεων αυτών.

μ.δ.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(οι) που έχει(ουν) επισημανθεί

μ.δ.

2.2.2. Προβλεπόμενη(ες) μέθοδος(οι) ελέγχου

μ.δ.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

μ.δ.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

Η νομοθετική πρόταση δεν απαιτεί πρόσθετους ανθρώπινους ή χρηματοδοτικούς πόρους.

- Υφιστάμενες γραμμές προϋπολογισμού για δαπάνες

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Περιγραφή.....]	ΔΠ/ΜΔΠ ⁽⁸⁾	από χώρες ΕΖΕΣ ⁹	υποψήφιων χωρών ¹⁰	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία: **καμία**

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Ονομασία.....]	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψήφιων χωρών	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]		ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

⁸ ΔΠ= Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

⁹ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

¹⁰ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες

σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	Αριθμός	[Όνομασία.....]
--	---------	-----------------

ΓΔ: <.....>			Έτος N ¹¹	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	μ.δ.					
	Πληρωμές	(2)						
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1a)	μ.δ					
	Πληρωμές	(2a)						
Πιστώσεις διοικητικής φύσεως από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ¹² χρηματοδοτούμενες			μ.δ					
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού		(3)						
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ <....>	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1a +3						
	Πληρωμές	=2+2a						

¹¹ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

¹² Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «BA»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <...> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους του ενός τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6								
	Πληρωμές	=5+ 6								

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	5	« Διοικητικές δαπάνες »
--	----------	-------------------------

σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: <.....>									
• Ανθρώπινοι πόροι									
• Άλλες διοικητικές δαπάνες									
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ <....>	Πιστώσεις								

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος N ¹³	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων								
	Πληρωμές								

¹³ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και οι υλοποιήσεις ↓			Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)										ΣΥΝΟΛΟ		
	ΥΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (OUTPUTS)																		
	Είδος υλοποίησης ¹⁴	Μέσο κόστος της υλοποίησης	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Αριθμός υλοποιήσεων	Κόστος	Συνολικός αριθμός υλοποιήσεων
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ¹⁵ ...																			
Υλοποίηση																			
Υλοποίηση																			
Υλοποίηση																			
Υποσύνολο για ειδικό στόχο αριθ. 1																			
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																			
Υλοποίηση																			

¹⁴ Οι υλοποιήσεις αφορούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (παράδειγμα: αριθμός ανταλλαγών σπουδαστών που χρηματοδοτήθηκαν, αριθμός χλμ οδών που κατασκευάστηκαν, κ.λπ.).

¹⁵ Όπως περιγράφεται στο Τμήμα 1.4.2. «Ειδικός(οι) στόχος(οι)...»

Υποσύνολο για ειδικό στόχο αριθ. 2																
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N ¹⁶	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	---------------

ΤΟΜΕΑΣ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
Ανθρώπινοι πόροι							
Άλλες διοικητικές δαπάνες							
Υποσύνολο ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							

Εκτός του ΤΟΜΕΑ 5¹⁷ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
Ανθρώπινοι πόροι							
Λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα							
Υποσύνολο εκτός του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							

¹⁶ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

¹⁷ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να διατυπωθεί σε ακέραιο αριθμό (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)
<ul style="list-style-type: none"> • Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων) 					
XX 01 01 01 (στην έδρα και στα γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)					
XX 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)					
XX 01 05 01 (Εμμεση έρευνα)					
XX 01 05 01 (Άμεση έρευνα)					
<ul style="list-style-type: none"> • Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης: ΠΠΑ)¹⁸ 					
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE από το «συνολικό κονδύλιο»)					
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA και SNE στις αντιπροσωπείες)					
XX 01 04 yy ¹⁹	στις έδρες ²⁰				

¹⁸

CA = Συμβασιούχος υπάλληλος, INT= Προσωρινό προσωπικό («Intérimaire»), JED= «Jeune Expert en Délégation» (Νεαρός εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία), LA= Τοπικός υπάλληλος, SNE= Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας.

	σε αντιπροσωπείες							
XX 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ - Έμμεση έρευνα)								
XX 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ - Άμεση έρευνα)								
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)								
ΣΥΝΟΛΟ								

XX είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που απασχολείται ήδη στη διαχείριση της δράσης ή/και που έχει μετακινηθεί στο πλαίσιο της ίδιας ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής των πιστώσεων με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- Η πρόταση είναι συμβατή με τον ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- Η πρόταση απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός με τον προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί εφαρμογή του μέσου ευελιξίας ή αναθεώρησης του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου²¹.

Να εξηγηθεί η ανάγκη με τον προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων μερών στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει χρηματοδότηση που εκτιμάται ως ακολούθως:

¹⁹ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού βάσει επιχειρησιακών πιστώσεων (πρώην γραμμές «BA»)

²⁰ Κυρίως για τα διαρθρωτικά ταμεία, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ).

²¹ Βλ. σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας.

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
<i>Προσδιορίστε τον φορέα συγχρηματοδότησης</i>								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτημένων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο που περιγράφεται κατωτέρω:
 - στους ιδίους πόρους
 - στα διάφορα έσοδα

σε εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ²²					να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3				
Άρθρο									

Για τα διάφορα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστεί(ούν) η(οι) γραμμή(ές) δαπανών του προϋπολογισμού που έχει(ουν) επηρεαστεί.

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού των επιπτώσεων στα έσοδα.

²² Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης) τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 25% για έξοδα είσπραξης.